

Середина літа

Борис Нечерда

Спекотно. Плавиться кораблик.
Бугаз куняє і Куяльиик.
Ще молода, тому й сердита,
бджола дзижчить у хатці з літер,
заснула. Видиться палац —
і ця мовчанкою впилась!

Якщо мовчать, то вже мовчать:
в кіно ні звуку, тільки титри...

Та ось гряде із літа Літо,
як божий глас із приймача! —
і годі взнати, що є степом,
що — морем...
Нині, саме нам,
що: черво-липень?
липо-серпень?
Ах, єсть солодші імена!
Та понад знані солодощі
за пильним птаством, навздогін,
вітрисько — хлопчик середульший
благих бажань, а не стихій, —
ударив! Світ загородив!
Бджолу сердешну розбудив...
(Молода і сердита бджола
налетіла і меду дала.

Молодій і сердитій бджолі —
що їй треба на пізнім чолі?
На запізненім, перепізненім,
чорнім — сонечку завдяки...)